

προς αυτήν την κατεύθυνση, δημιουργώντας παράλληλο και ένα ανάχωμα σπέναντι σε κάθε ρατσιστή και σεξιστή. Σε αυτή τη κατεύθυνση επιλέξαμε να συμμετάσχουμε και στην συγκεκριμένη πορεία. Σήμερα καταστρέφονται όχι μόνο δισεκατομμύρια zwés κάθε χρόνο, αλλά στερείται και η δυνατότητα στης μελλοντικές γενιές των μην ανθρώπινων zwónων να επιβιώσουν πάνω στο πλανήτη. Τα zwónων δεν ενδιαφέρονται να λήψουν αστικά και πολιτικά δικαιώματα, αύτε να αναγνωριστούν στα ίδια τα πλασίσια της μαζικής κοινωνίας, αλλά να zίνουν έξω από αυτήν μια zwán ελεύθερη xwáris eξουσία και κυρίως xwáris τη βία της απώλειας των βιοτάπων τους.

Χρειάζεται να πολέψουμε για έναν κάσμο πέρα και μακριά από τη λογική της κερδοφορίας όπου το ανθρώπινο και το μη ανθρώπινο zwón θα zoun μια zwán αρμονική, διμορφένη πάνω σε σχέσεις απληστεγγύντος, αλληλοβοήθειας και σεβασμού

ΜΕΧΡΙ ΟΛΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΑ

ΠΟΡΕΙΑ ΓΙΑ ΤΑ ΖΩΑ ΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΣΑΒΒΑΤΟ 6 ΟΚΤΩΒΡΗ 12μ

Στα πλαίσια των διεθνών πορειών «Animal rights march»
καθοδούμε και εμείς στην πορεία που θα γίνει στην Αθήνα

Είρυστε όλο zwό ...
π αρχή των πάντων,
μισ χαμένη
κοσμοθεωρία στην
μέγγενη του
ανθρωποκεντρισμού.

Tο ανθρώπινο είδος μέσα από τις σχέσεις εξουσίας αποκάπτεται από τον υπόλοιπο φυσικό κόσμο και θεωρεί πως είναι κυρίαρχο των πάντων, μια κυριαρχία που δικαιολογεί αποιασθήποτε διάκριση και κακομεταχείριση απέναντι στα άλλα ζώα και τη γη. Μια διάκριση που μυρίζει θάνατο και πάνω. Το αίμα των ζώων κυλάει άφθονο στο σύγχρονα σφαγεία, τα πειραματικά εργαστήρια, τα εκτροφεία γαυμονφόρων ζώων, τους zwοιδογικούς κάπους, τα τσίρκο, τα «καταφύγια» ζώων... Όποιον για να μας θυμίζουν πως η θεμελιώδης διάκριση, αυτή του ανθρώπου από τα ζώα, ο σπισισμός, είναι εκείνη που δικαιολογεί τις πιο απειχθείσεις πρακτικές. Μέσα από το σπισισμό μπορεί κανείς να δικαιολογήσει την εβημέρωση, τον εγκλεισμό, το βασανισμό και τη σφαγή των μη ανθρώπινων ζώων, καθώς οιδήποτε θεωρείται κατώτερο, στο εξουσιοδοτικό σύστημα που ζούμε, είναι μη άξιο ζωής.

Η μαζική κατανάλωση κρέατος κυριάρχησε μαζί με το δυτικό πολιτισμό ως συνέχεια της αποικιοκρατίας που επέφερε μια κανονικοποίηση και βιομηχανική εξόπλωση σε όλο τον πλανήτη. Η αποψίλωση του Αραζονίου, οι μεταλλογένες καθλιέργειες σάγιας και σιτηρών για zwοιτροφές, τα εργοστάσια εκτροφής, τα πλοία φαντάσματα με τα χιλιάδες ζώα στοιβαγμένα προς σφαγή, τα βιομηχανικά σφαγεία, τα συσκευαστήρια και τα σούπερ μάρκετ αποτελούν μια αλυσίδα σέντρος εκμετάλλευσης και καταστροφής. Ένα πογκόδημο εμπόριο κρέατος που συνδέει τη Βραζιλία, με την Ταϊπεκία και την Κίνα.

Η εκμετάλλευση των ζώων δεν βασίζεται απλά στην κάλυψη των υποτιθέμενων διατροφικών αναγκών, αλλά αποτελεί το θεμελιώδες φανταστικό πάνω στο οποίο δημεύται κάθε μορφή εξουσίας. Η εξουσία των ανθρώπων πάνω στους άλλους ανθρώπους και οι σχέσεις ιδιοκτησίας διμήθυκον κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση των εξουσιοδοτικών σχέσεων πάνω στα ζώα και για αυτά τροφοδοτούν τη μια την άλλη και δεν θα μπορούσαν να υπάρχουν η μια χωρίς την άλλη. Η πατριαρχία και ο ανθρωποκεντρισμός προβάλλουν τα μαντέλο του δυτικού πλευκού άνδρα ως το μάνο άξιο - έχων ζωή, δικαιολογώντας κάθε κακομεταχείριση των Άλλων.

Η γη νοσεί και ο βιομηχανικός πολιτισμός την καταπίνει. Η ζωή πάνω στον πλανήτη μοιάζει όλο και πιο αβέβαιη, τεράστιες πόλεις ποντού επεκτείνονται σε ολοένα και περισσότερες εκτάσεις άγριας φύσης. Τα λεγόμενα μεγάλα περιβαλλοντικά προβλήματα γίνονται ολοένα και πιο φανερά, η απώλεια της βιοποικιλότητας, η εξαφάνιση των ειδών και η κλιματική αλλαγή έρχονται στο προσκήνιο όχι σαν μελλοντικές δυστοπίες αλλά ως απή πραγματικότητα. Για αυτή τη ραγδαία καταστροφή του φυσικού κόσμου ευθύνεται ο καπιταλισμός, ο βιομηχανικός πολιτισμός και η μαζική κοινωνία, που χρειάζονται τις εξουσιοδοτικές δυνές για να λειτουργούν απρόσκοπτα. Η ροή των εμπορευμάτων, ο ανταγωνισμός, η κερδοφορία και η συνεχής ανάπτυξη των παραγωγικών μέσων σε βάρος των έρμιων άντων συνθέτουν ένα δίκτυο κυριαρχίας που με τη συνεχή ανάπτυξη της εξουσιοδοτικής τεχνολογίας κάνουν την επέλασή τους πιο καταστροφική. Τα μη ανθρώπινα ζώα βρίσκονται στο κέντρο αυτής της καταστροφής, τα ίδια αποτελούν ταυτόχρονα παραγωγικές μποχανές αλλά και εμπορεύματα, από τα σώματά τους παράγεται κρέας, γάλα, συγά αλλά και «γνώση», μια γνώση απορούτητη για την καθυστότερη των άλλων. Ούτε η τεχνολογία, ούτε η επιστήμη δεν είναι ουδέτερες, ούτε και μπορούν να λειτουργήσουν απελευθερωτικά μέσα στα πλαίσια του καπιταλισμού και του βιομηχανικού πολιτισμού. Μόνος σκοπός ύπορης τους είναι η κανονικοποίηση, η πειθάρχηση, η σύστημα και η υποταγή των σωμάτων και των επιθυμιών άλλων των άντων.

Όποια το παραπόνω προσποθούν να καταδείξουν πως, σε ό,τι αφορά την εκμετάλλευση των ζώων, δεν πρόκειται για ένα μεμονωμένο zήτημα, μια «εκτροπή» ή μια αρντική πτυχή ενός κατά τα άλλα αρμονικού κόσμου. Η εκμετάλλευση των ζώων παρέχει τόσο ιδεολογικό παράδειγμα για τις σχέσεις εξουσίας όσο και θεμελιώδη πηγή κερδοφορίας των επιχειρήσεων. Δεν είναι ούτε αυθύπορη ούτε και μπορεί να υπάρχει έξα από τις σχέσεις που την αναπαράγουν και τις οποίες εξυπηρετεί. Η ιδιοκτησία είναι μια από τις σχέσεις αυτές το ζώα αποτέλεσσαν τη πρώτη μορφή ιδιοκτησίας, ενώ το λεγόμενο δικαίωμα στην ιδιοκτησία αποτέλεσε την αρχή των ατομικών, κοινωνικών και πολιτικών δικαιωμάτων. Από τη μια τη δικαιώματα αυτά ήταν μια ανάσα για τους πληθυσμούς των δυτικών χωρών όπου αυτά θεμοβιτείθηκαν. Από την άλλη όμως αποτελούσαν τον διούρειο ίππο που κουβαλούσε μέσα του τους αποκλεισμός μέσα από την ιδιοκτησία. Το ιδιοκτησιακό αυτό δικαίωμα αποτελεί σήμερα το μεγαλύτερο σκάπελο στην άρση της εκμετάλλευσης των ζώων. Το ζώα είναι ιδιοκτησία, των εκτροφέων, ακόμα και τα άγρια ζώα είναι ιδιοκτησία των κρατών που πωλούν τη ζωή τους στους τουρίστες-κυνηγούς. Πάνω σε αυτό τη ιδιοκτησιακό δικαίωμα διμήθυκε η συσσώρευση του κεφαλαίου, η ανάδυση της αστικής τάξης, το καπιταλιστικό σύστημα και ο βιομηχανικός πολιτισμός. Για την προάσπιση αυτού του «δικαιώματος» που εγγύάται την εύρυθμη λειτουργία της οικονομίας δημιουργήθηκαν τα κράτη, ο τακτικός στρατός και η αστυνομία. Σε όλο τον κόσμο, υπερασπιστές των ζώων και της γης ερμοδίζονται στις δράσεις τους, συλλαμβάνονται, φυλακίζονται και θασανίζονται από αυτό τον καταστατικό μηχανισμό του κράτους που στόχος του είναι να προσσπίσει την ιδιοκτησία έναντι της ζωής και της ελευθερίας.

Αυτή η πθική και πρακτική νομιμοποίηση της εκμετάλλευση των ζώων σε συνάρτηση με τις εξουσιοδοτικές σχέσεις και την καταστροφή της φύσης πρέπει να διαλυθεί εξ' ολοκλήρου για να μπορούν όλα να είναι ελεύθερα. Αυτά προφανώς δεν μπορεί να συμβεί από τη μια μέρα στην άλλη και χωρίς να αλλάξειν οι συνειδήσεις σε μια μεγάλη μερίδα κόσμου. Ο αγώνας για την απελευθέρωση των ζώων στο εδώ και το τώρα, δεν είναι ένας μεμονωμένος αγώνας, μονοθεματικός και αποκαρμένος από τα άλλα zπτήματα. Ακριβώς επειδή απευθύνεται στα πιο καταπιεσμένα και υποτιμημένα έμβια όντα ανοίγει δράμα για μια συνολική ρήξη των ιδεολογιών που συνέχουν την κυριαρχία, όπως η πατριαρχία, οι ψυχετικές διακρίσεις, οι ταξικοί διαχωρισμοί και η εργαλεισκή αντίτυπη της φύσης. Κάθε αγώνας ενάντια στη βιομηχανία κρέατος, γούνας, στους zwοιδογικούς κάπους, τα πειράματα και ό,τι καταπίεζε τα ζώα έχει αειό αφού ρακονίζει τη θεμέλια της κυριαρχίας παρόλο που δεν θα καταφέρει από μάνος του να τα γκρεμίσει. Έτσι και εμείς αντιλαμβανόμαστε τον αντισποισιμό ως αναπόσπαστο κομμάτι του αντιεξουσιοδοτικού αγώνα.

Σήμερα παρατηρούμε πως, μέσα σε δίγια χρόνια, στον επιλαδικό χώρο το ενδιαφέρον σχετικό με την κατάσταση των μη ανθρώπινων ζώων μετατράπηκε, από μια δειπλή, ατομική και σπάνια χορτοφαγική επιλογή, σε ένα κίνημα που επιδιώκει την κατάργηση κάθε μορφής εκμετάλλευσης των ζώων. Εμείς σαν αναρχικές, παρόλο που δεν έχουμε καρία αυτοπάτη ότι αυτό μπορεί να συμβεί μέσα στο υπόρχον κοινωνικό - οικονομικό σύστημα, βλέπουμε θετικά κάθε αγώνα που αφορά τα ζώα και επιδιώκουμε να συμμετέχουμε σε αυτόν, γνωρίζοντας πως οι συνειδήσεις των ανθρώπων αλλάζουν στους δρόμους. Συνεπώς δεν επιδιώκουμε να διατηρήσουμε μια ιδεολογική καθαρότητα για τις εαυτές μας, αλλά θεωρώντας μας κομμάτι του αγώνα για την ολική απελευθέρωση των ζώων και τις γης, επιθυμούμε να [συμ]παρευτούμε